

N:o 27.

Ank. till Riksd. Kansli den 31 Mars 1885, kl. 3 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring i § 4 af förordningen angående fattigvården den 9 Juni 1871.

§ 4 af förordningen angående fattigvården den 9 Juni 1871 har för närvarande följande lydelse:

»För försörjning af tjenstehjon, statfolk samt fabriks-, handtverks-, bruks- eller grufvearbetare äfvensom af deras hustrur och hemmavarande minderåriga barn skall, under den tid arbetsaftalet gäller, husbonden ansvara, så att de ej falla fattigvården till last.»

Uti en från Andra Kammaren till Lag-Utskottets handläggning hänvisad motion, N:o 17, har Herr *Anders Bengtsson* i Kärrmossen — med begagnande af hufvudsakligen samma, om än till ordalagen något annorlunda affattade motivering, som den af Utskottet i näst föregående utlåtande återgifna, men med tillägg, att lika väl som kommuner inom sig bildade bolag för att utjemna förluster, som genom eldsvådor och andra olyckor uppstode, lika väl borde hvarje kommun gemensamt bekosta försörjning och vård för medellösa tjenstehjon, som under tjenstetiden blefve oförmögna att sköta den tjenst, hvartill de blifvit lagligen stadde, sedan husbonden under en tid af högst två månader, från den dag tjenstehjonet blifvit till arbete oförmöget, dragit försorg om dess försörjning och vård — föreslagit, »att Riksdagen för sin del beslutar, att § 4 uti Kongl. Maj:ts nådiga förordning om fattigvården i riket af den 9 Juni 1871 får följande förändrade lydelse:

För försörjning af tjenstehjon, statfolk samt fabriks-, handtverks-, bruks- eller grufvearbetare äfvensom af deras hustrur och hemmavarande minderåriga barn skall, under den tid arbetsaftalet gäller, husbonde ansvara, så att de ej falla fattigvården till last; dock må, om den, med hvilken arbetsaftalet är afslutadt, genom sjuklighet blifver till arbete oförmögen, denna skyldighet upphöra, då 2:ne månader förflutit från den dag, densamma blifvit till arbete oförmögen.»

Utskottet, som i näst föregående utlåtande, på derstädes utvecklade skäl, afstyrkt motionärens med nu förevarande motion sammanhang egande förslag om ändrad lydelse af 6 § legostadgan, får, med hänvisning till samma skäl och då den af motionären uppställda analogi mellan kommunala anstalter för försäkring mot brandskada samt kommunernas ställning till nu förevarande fråga ej torde kunna vinna godkännande, hemställa,

att motionen icke må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 31 Mars 1885.

På Lag-Utskottets vägnar:

Axel Bergström.
